Marea excursie cicloturistică de la Arad

6000 de oameni pe biciclete

Duminică 22 iulie ziarul „Sportul popular", consiliul regional UCFS Banat și Clubul sportiv orășenesc Arad au organizat — în colaborare — pentru oamenii muncii din acest oraș o excursie cicloturistică la pădurea Utviniș. Datorită muncii neobosite pe care a depus-o comisia de organizare, ajutată îndeaproape de asociațiile sportive, organizațiile de tineret și comitetele sindicale din instituțiile și întreprinderile orașului Arad, la excursie au participat peste 6.000 de oameni ai muncii. Bogatul program cultural-sportiv, numeroasele distracții oferite participanților au făcut ca aceștia să se simtă minunat, să petreacă o zi nespus de plăcută. De dimineață și pînă seara tîrziu, pădurea a răsunat de cîntece și rîsete, de voie bună.

În această pagină redăm cîteva din aspectele acestei manifestații sportive de mase și totodată cîteva păreri ale celor care și-au petrecut atît de bine ziua liberă în mijlocul naturii.

Unii joacă șah, alții volei, fiecare după gustul și priceperea sa.

Poftă bună! Familia, destul de numeroasă, se pregătește să ia masa, din al cărei meniu nu lipsește nici berea.

Foto: M. Konar

A fost o duminică minunată

La început, cînd s-a anunțat că se va organiza o excursie ciclo-turistică în pădurea Utviniș, numărul celor care s-au înscris nu a fost prea mare. Apoi, apariția afișelor, a panourilor din centrul orașului cît și a materialelor din presă, care prezentau bogatul și variatul program cultural-sportiv, au făcut ca interesul pentru această excursie să crească de la o zi la alta.

In secția în care lucrez eu, la Uzina de vagoane, organizația de partid a sprijinit îndreaproape munca de mobilizare a excursioniștilor. Sîntem bucuroși că pe lîngă cei 750 de participanți din uzina noastră au venit și numeroși membri ai familiilor lor, astfel că numărul excursioniștilor de la U.V.A. a depășit cifra de 1.200.

Ne-am simțit bine, a fost o duminică minunată și ne reîntoarcem la muncă cu puteri sporite.

ION SELEJEAN
secretarul organizației de partid secția boghiuri U.V.A.

Nu ne-am străduit zadarnic

Privesc furnicarul de oameni din pădurea Utvinișului cu o vădită satisfacție. O serie de activiști obștești au depus, timp de trei săptămîni de zile, o vie activitate pentru o cît mai reușită mobilizare. Acum, cînd se poate vedea, rodul străduințiilor noastre, ne declarăm cu toții mulțumiți. Peste 6.000 de excursioniști pe biciclete!

Este o realizare care ne dovedește că atunci cînd se muncește temeinic și sînt mobilizați toți factorii competenți se pot obține rezultate frumoase. Oamenii muncii din orașul Arad au putut să asiste la interesante întreceri sportive de volei, fotbal, gimnastică, box, judo și altele. De o mare participare s-au bucurat jocurile distractive: fuga în sac, concursul de biciclete „cine merge mai încet", trasul la frînghie etc.

Din experiența însușită cu acest prilej vom ști pe viitor să organizăm excursii cu o participare și mai numeroasă, cu un program și mai bogat și mai atractiv.

TEODOR BORDAȘ
secretar C.S.O. Arad

Nimeni n-a rămas acasă!

Dacă vreo cunoștință de a familiei ne-ar fi căutat duminică pe acasă n-ar figăsit pe nimeni. Nici la cumnatul meu Mihai, tinichigiu la I.L.L.A. n-ar fi găsit pe nimeni acasă. Eram cu toții plecați în excursia de la Utviniș. Cu noi mai erau și rudele noastre de la Seghedin (R.P. Ungară), care-și petrec concediul în R.P.R. In total ne trebuiau 11 biciclete. Și să ne credeți că a fost destul de greu să strîngem biciclete în plus de la vecini sau de la prieteni, deoarece pe cine întrebam dacă are vreuna liberă îmi răspundea: „Plecăm și noi în excursia cicloturistică!"

Programul cultural, care a început la ora 9 dimineața și a durat pînă tîrziu, a satisfăcut și cele mai exigente gusturi în materie. Pentru fiicele mele Maria și Elena, nepoata mea Ana și nepoții Iosif și Gheorghe întrecerile sportive au fost atrăgătoare. Băieților le-au plăcut întîlnirile de box și judo, iar fetelor demonstrația de gimnastică. Nouă, celor mai în vîrstă, întîlnirile de fotbal dintre antrenori și arbitri ne-au mai adus aminte de anii tinereții noastre.

Pînă acum nu am participat la astfel de excursii. De acum înainte eu și cu familia vom fi primii care ne vom înscrie.

ALEXANDRU VEREȘ
frezor la întreprinderea Libertatea

Am 67 de ani

In ultimele săptămîni, împreună cu colectiviștii din Șofronea, am avut mult de lucru. Am strîns roadele de pe ogoare. Așa că terminîndu-ne treaba, am venit și noi la această excursie. Eu mi-s om bătrîn. Am 67 de ani. Dar n-am mai văzut o serbare cîmpenească și o excursie pe biciclete așa de mare ca asta. Toată pădurea e plină de oameni, de biciclete, de motociclete și camioane. N-ai un' să scapi un ac pe jos! Toți oamenii sînt veseli, programul cultural e bogat. Îmi place că s-au cîntat multe cîntece despre colectivă.

Ehei, mi-aduc aminte cum își petreceau oamenii înainte timpul liber — dacă aveau! Se făcea cîte o horă, de obicei în fața circiumii și era mare minune dacă nu se întîmpla și cîte o bătaie care dădea de lucru doctorilor. Cîtă deosebire între ieri și azi.

IOAN MIHU
colectivist din Șofronea

Nu m-a lăsat inima să nu merg și eu

Lucrez ca filatoare într-o întreprindere textilă. Cînd s-au făcut listele de înscriere pentru excursia cicloturistică am răspuns organizatorului sindical că nu pot participa deoarece, nu am bicicletă. Și totuși nu m-a lăsat inima să stau acasă, mai ales că fiul meu Gheorghe, în vîrstă de 14 ani, și fiica mea Florica, de 17 ani, au plecat cu bicicletele. Am plecat și eu, împreună cu prietenele mele Elena Szabo și Terezia Ciordaș. Noi însă am făcut deplasarea cu trenul.

Ce ne-a plăcut mai mult? E greu de dat un răspuns exact. Programul a fost bogat și variat, astfel că toți ne-am simțit nespus de bine.

Este prima noastră excursie din acest an și credem că ea va constitui începutul vizitării împrejurimii orașului nostru.

ROZALIA ROTARIU
filatoare la Teba

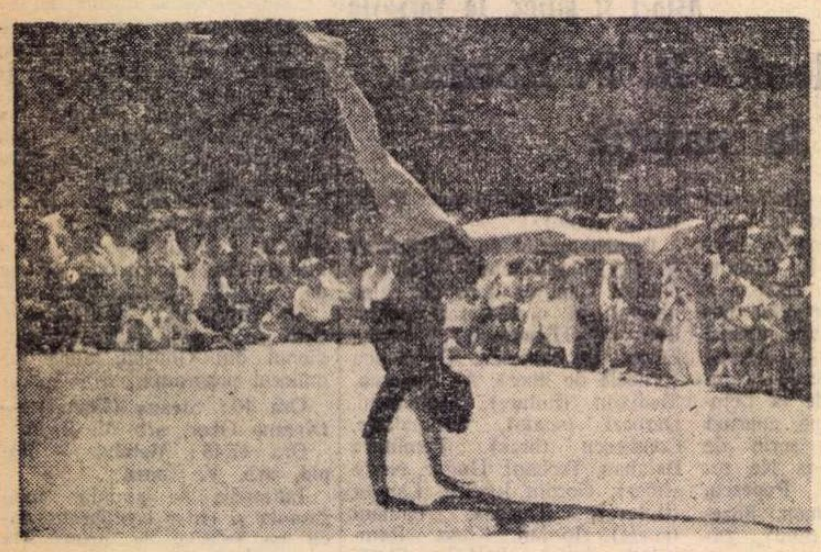

Demonstrațiile de gimnastică s-au bucurat de o înaltă apreciere.

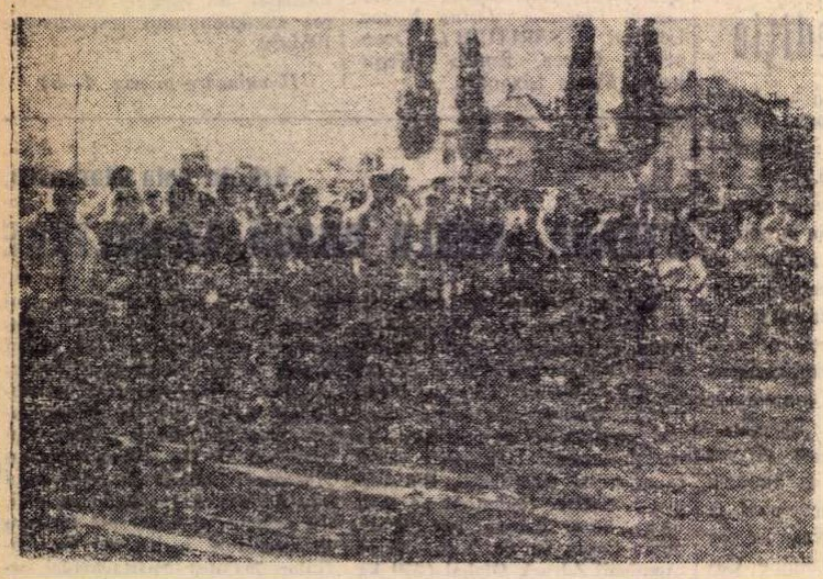

Peste cîteva minute se va da startul din fața Școlii medii nr. 1 din Arad.

INSTANTANEE

Pe terenul din fața Școlii medii nr. 1 din Arad s-au adunat cei mai „nerăbdători" excursioniști. Peste 200. Din clipă în clipă sosesc alții, din ce în ce mai mulți. Un organizator se întreabă totuși neliniștit:

— *Cîți vor veni oare?*

★

Răspunsul l-am primit pe șoseaua ce duce de la Arad spre Utviniș. Un lanț nesfîrșit de cicliști, un lanț ce pare fără de început și fără de sfîrșit. In majoritatea cazurilor grupuri de cîte 4—5. Probabil familii, rude sau pur și simplu cunoștințe ocazionale. Din loc în loc, grupuri masive. Era cîte un ciclist cu un aparat de radio cu tranzistori și în jurul său amatorii de muzică.

★

E ora 8 și jumătate și soarele se anunță necruțător. Ce bine că sîntem într-o pădure răcoroasă! Organizatorii care-și făcuseră griji că mobilizarea nu va fi reușită exclamară mirați:

— *Așa devreme și pădurea-i plină!*

Intr-adevăr la ora aceea erau cel puțin 1.500 de excursioniști prezenți.

★

Ne întoarcem la intrarea în pădure. Oprim un grup de zece persoane. Virstnici, oameni în plină maturitate, tineri. Punem o întrebare:

— *Ați obosit? Ați avut de străbătut peste 10 km.*

Ne răspunde Gheorghe Cojocaru, maistru la secția de montaj sudură de la U.V.A.:

— *Nici gînd! Putea să fie drumul și dublu. Merita!*

★

Intr-o poiană un puști de vreo patru anișori se chinuie cu o minge mai mare ca el, s-o lovească măcar o dată, s-o... miște din loc, cel puțin. După strădanii apreciabile, reușește și se întoarce fericit spre un grup:

— *Mamă, ai văzut? Am lovit-o ca Sasu!*

Tatăl, controlor tehnic la U.T.A., susținător înfocat al echipei sale, zîmbește fericit. Mai ales că, cu puțin timp în urmă, a reușit să se claseze pe locul II la fuga în sac. Și n-a fost o performanță ușoară, deoarece a avut mulți adversari.

★

O familie. Zice, tatăl:

— *Să mergem la fotbal, c-o-nceput să joace antrenorii cu arbitrii; să-i mai vedem o dată pe Jurcă, Vass, Dușan, Mercea, Reinhardt și pe ceilalți.*

Cei doi tineri, un flăcău înalt și blond și o fetișcană de vreo 18 ani au o clipă de îndoială:

— *Nu crezi tată că ar fi mai bine să mergem să dansăm?*

Tatăl n-a zis nimic. Și-a luat soția de brat și s-au îndreptat spre terenul de fotbal, iar cei doi au zbughit-o fericiți spre poiana unde fanfara Uzinelor de vagoane cînta de zor.

★

O voce anunță la microfon: „Participanții la excursie sînt rugați să-și ridice biletele pentru tragerea la tombolă a bicicletei oferite participanților" de către ziarul „Sportul popular". In decurs de 40 de minute s-au epuizat toate biletele. Se formează de urgență o comisie din partea mai multor întreprinderi și instituții din Arad. La microfon se anunță: „Dacă numărul strigat nu se prezintă în termen de 5 minute, va fi tras altul".

O tovarășă de la Uzinele textile „30 Decembrie" extrage un bilet. O clipă de tăcere. Apoi, vocea anunță: „Numărul 1.600". Fiecare-și consultă biletul. Trece un minut, trec două, trei. Nu se prezintă oare cîștigătorul? Cineva strigă din marginea poeni:

— *Aici sînt! Aici sînt!*

Cîștigătorul este muncitorul Ioan Culcear de la Uzinele de vagoane din Arad.

★

E aproape ora 21. Umbrele liliachii ale înserării învăluie peisajul. Coloana celor care se îndreaptă spre oraș pare interminabilă. Și mulți nu se îndură încă să plece...

OTTO BENKÖ